

Doelgroepenbeleid als basis voor solidariteit?

Doelgroepenbeleid → Solidariteit?

- ~ Focus op doelgroepen of op mainstreaming diversiteit?
- ~ Inclusief werken of categoriaal?
- ~ Interculturaliseren of emanciperen?
- ~ Sociale mix?
- ~ Inzetten op strijd OF op ontmoeting?

Voorbeeld 1: Actieplan interculturaliseren

*“De gezelschappen in de kunsten, de sociaal-culturele, erfgoed-, sport- en jeugdverenigingen zijn (...) de emanatie van eigen initiatief en overtuiging. (...) **Emancipatie en empowerment** stonden en staan hier centraal, maar vertrekkend vanuit een eigen- en zelf-gedefinieerd maatschappelijk project. (...) Maar tegelijkertijd zijn zij **óók en vooral plaatsen voor verbindingen en netwerking**, ze stimuleren de interculturele ontmoeting en dragen daardoor bij aan interculturaliteit. Deze twee sporen zijn **prachtig aanvullend**: de eerste doelstelling bevordert de binding, de identiteitsvorming, het tweede benadrukt en stimuleert de bridging, de verbinding met andere groepen en structuren in de samenleving.”*

Voorbeeld 2: Diversiteitsplan Genk

*In de essentieel etnisch-cultureel diverse context van Genk werkt elk beleid dat mikt op gemeenschappenvorming de facto met een diversiteit aan mensen en groepen, maar wel bewust zonder een zogenaamd ‘categoriale’ benadering. Er wordt met andere woorden bewust **niet** gewerkt vanuit een ‘**doelgroepenbenadering**’, maar er is **wel** aandacht en ruimte voor ‘**maatwerk**’ of gerichte initiatieven waar nodig.” (Stedelijk diversiteitsplan)*

Voorbeeld 3: Uit de Marge

*Het aanbod van het zogenaamde regulier jeugdwerk blijkt op maat gesneden van middenklassejongeren. En daar is niets mis mee. Maar in dat licht willen we niet meer spreken over “regulier” versus “doelgroepspecifiek” jeugdwerk. Eigenlijk is **elk aanbod doelgroepspecifiek**, ook al is niet iedereen zich hier even goed bewust.*

(Uit de Marge - Emancipatorisch jeugdwerk met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren)

Voorbeeld 4: Decreet gelijke onderwijskansen

“Het **zoeken naar eigen structuren** voor elke maatschappelijke groep – Vlaamse scholen naast concentratiescholen, scholen voor welgestelden en scholen voor kansarmen,... – **[is] nefast** voor de integratie van allochtonen en kansarme autochtonen én voor de leefbaarheid van het Vlaamse onderwijsbestel.

Interactie met minderheden heeft immers een maatschappijvernieuwende potentie maar laat ook toe dat zowel meerderheidsgroepen als minderheden door de “**core values**” van ons democratisch bestel worden genormeerd.”

(Toelichting bij het decreet gelijke onderwijskansen)

Pilootcase 1: Arbeidssector

“Mij maakt het niet uit of iemand groen, bruin of geel ziet, als het werk maar gedaan wordt, eigenlijk doet het er gewoon niet toe”

MAAR ‘doelgroepgebonden’ noden wel in rekening gebracht

Vb. Lichtere werktijden tijdens ramadan

Pilootcase 2: Vrije tijd (Chiro)

- “Afspiegeling van de buurt”
- MAAR BINT was categoriaal
- Jongens en meisjes samen?

“Wat een beetje mijn angst is bij Bint, als ze een chiro gaan creëren, alleen maar allochtonen gaan zijn. ik denk dat je juist een meerwaarde hebt, op het moment dat het echt een goede mix is”

“Ja, er moet wel iemand beginnen in de chiro met een hoofddoek. (...) Ik wil niet dat er in 1 keer, na mij, niemand is. Ik hoop dat er altijd iemand bijkomt die een hoofddoek heeft”

Pilootcase 3: Basisschool Leuven

“We differentieerden, maar dan ook voor kinderen die echt wel sterk waren”

- Anderstaligen → communicatie, rugzak
- Hoogbegaafden → Luchtklimmers, wiskunstenars

VERJAARDAG

Ik trakteer met koekjes of fruit!

Elke woensdag = **Fruitdag!**

- “Op een bepaald moment schop je uw midden-groep wel tegen de schenen. Want die krijgen het gevoel van seg jom, we kunnen wel een brief lezen”
- “Weet je, op het einde ben je zo aan het differentiëren dat je eigenlijk geen groep meer hebt”.

Besluit: 3 vragen voor discussie

1. Is de inzet op doelgroepen nefast voor solidariteit op basis ontmoeting, bridging, etc.?
2. Verhindert een focus op interculturaliseren/inclusie/... de mogelijkheid van solidariteit op basis van emancipatie / strijd?
3. Moeten we inzetten op doelgroepen? Of kunnen we ook solidariteit genereren vanuit inzet op individuen?